

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 8].

Δὲν μοι λέγεις, Δίκ, ἐξηκολούθησεν ὁ Λάρκινς τί

Εἶπεν ὅτι ἔδιδε χαλκόν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ἤ-
ξευρεν ὅτι ὑπῆρχε χρυσίον.»«Τόσῳ τὸ καλλίτερον διὰ σέ ὅτι ἔσφαλεν,» εἶπεν
ὁ Λάρκινς. «Τί εὐτυχία ὅτι δὲν εἶδε τί ἦτον εἰς τὸ
χαρτί πρὶν ἢ σοῦ τὸ δῶση.»Ὑπῆρχε καιρὸς, πρὶν ἢ γνωρίσῃ τὸν γηραιὸν Βάλ-
τερς, καθ' ὃν ὁ Δίκ θὰ ἐσκέπτετο καὶ αὐτὸς οὕτως,
ἀλλὰ νῦν δὲν ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ ἡδονὴν λαμβά-
νων κατοχὴν πράγματος τὸ ὁποῖον δὲν τῷ ἀνῆκεν.

Ὁ Στρατηγὸς ΚΑΟΥΦΜΑΝ Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ Τουρκεστάν.

θὰ τὰ κάμῃς; πῶς θὰ τὰ ἐξοδεύσῃς; Δὲν θὰ πηγαί-
νῃς νὰ φάγῃς καλὰ εἰς τὸ μαγειρεῖον διὰ νὰ κάμῃς
ἀρχήν;»Ὁ Δίκ ἤκούσε, καὶ ἡ κνίσσα τοῦ ψητοῦ καὶ ἡ ὁσμὴ
τῶν γαιωμῶλων ἀνῆλθεν εἰς τοὺς ρῶθῶνας αὐτοῦ ἀλ-
λὰ τὴν ἀπεμάκρυνε, διότι ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ περιεκύ-
κλουν σημαντικαὶ ἰδέαι. Ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦν σοβαρὰ
καὶ συλλογισμένη. «Δὲν πιστεύω,» εἶπεν οὗτος, «ὅτι
ὁ κύριος ἐσκόπευε νὰ μοῦ δώσῃ κίτρινα νομίσματα.«Ἐπεθύμουν νὰ τὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸν κύριον, εἶ-
πεν. Θὰ ἦτο κλοπὴ, νομίζω, ἐὰν τὰ ἐκράτουν.»«Θὰ ἦσο πολὺ ἀνόητος νὰ τὸ πράξῃς,» εἶπεν ὁ
Λάρκινς, «ἀλλὰ τὸ καλὸν εἶναι ὅτι δὲν εἰζεύρεις ποῦ
κατοικεῖ.»«Νομίζω ὅτι γνωρίζω,» εἶπεν ὁ Δίκ, «Εἶπεν ὅτι νὰ
τῷ στείλωσί τι εἰς τὸν ἀριθ.—τῆς Πλατείας Grosve-
nor ὥστε κατοικεῖ ἐκεῖ νομίζω, καὶ ὥσως δύναμαι
νὰ τὸν εὑρῶ ἐκεῖ.»